

Реферат на тему: "Леся Українка на Західній Україні"

Леся Українка

Реферат

на тему:

"Леся Українка

на Західній Україні"

Лариса Петрівна Косач, в одруженні — Квітка, відома читачам як Леся Українка. Народилася майбутня письменниця 25(13) лютого 1871 року в Новограді-Волинському і виховувалася в інтелігентній сім'ї.

Мати Лесі Українки — Ольга Петрівна Косач, відома на той час українська письменниця Олена Пчілка — мала величезний вплив на доньку, сама вибрала їй високо зобов'язуючий псевдонім — Українка. Батько — Петро Антонович Косач — був людиною передових поглядів, за що ще в студентські роки його виключили з Петербурзького університету.

Сприятливе середовище з ранніх літ благотворно впливало на здібності дівчинки. Поетеса не дарма пізніше підкреслювала: "Мені легко було вийти на літературний шлях, бо я з літературної родини походжу, але від того не менше кололи мене поетичні терни".

Сім'я Лесі Українки досить часто подорожували по Україні та за її межами. Мати Лесі Українки мала тісні літературні зв'язки з львівськими поетами, письменниками та редакторами періодичних видань.

Так, при сприянні матері у 1884 році восени у львівському журналі "Зоря" з'явилася перша Лесина публікація — вірш "Конвалія".

Взимку Олена Пчілка запропонувала Михайлові й Лесі перекласти українською мовою "Вечори на хуторі поблизу Диканьки" Миколи Гоголя. Наступного року у Львові вийшла книжка перекладених оповідань М Гоголя, авторами якої були молоді Косачі, що прибрали псевдоніми Михайло Обачний та Леся Українка.

Наступні роки стали літами великих Лесиних страждань. Хвороба прогресувала, вражала суглоби правої ноги, для лікування потребувалися все нові й нові кошти. Мати возила дівчину в Київ до професора О.Рінека, який раніше оперував Лесі ліву руку, видаливши уражені туберкульозом кістки кисті. Через рік хвора побувала у Варшаві, та лікарі відмовлялися робити операцію, тільки виготовили протез для ноги, який давав можливість Косачівні ходити без сторонньої допомоги. Влітку 1888 року батько повіз Лесю на лікування в Одесу. У цей час вірші юної поетеси друкувалися в львівських журналах, на її твори звернули увагу галицькі критики Іван Франко та Михайло Павлик.

Повертаючись з Відня, куди мати возила дочку на консультацію до лікарів, Косачі

зупинилися у Львові, де зустрічалися з І.Франком, В.Гнатюком, М.Павликом. У цьому ж таки, 1891 році, у Колодяжне до Косачів приїжджала Франкова дружина з дітьми, гостював сам Франко. М.Павлик зав'язав з Лесею листування і навіть вислав їй для прочитання повість О.Кобилянської "Царівна".

У березні 1893 року вийшла у Львові перша Лесина збірка — "На крилах пісень". Схвальну рецензію на книгу написав О.Маковей, правильно визначивши провідні мотиви творчості поетеси. "Перший — то сумовитий погляд авторки на своє життя і долю, другий — то культ природи, а третій — то культ України і світове горе". Знайомих і друзів у Лесі Українки завжди було багато. Вона цікавилася творчістю П.Грабовського, познайомилася і листувалася з Ольгою Кобилянською, називаючи її в листах "Хтось чорненький", "Хтосічок".

Якщо говорити про зв'язки Лесі із Західною Україною, то відвідала Українка й Буковину, лікувалася в Карпатах, в Беркуті, де мала прекрасні диспути про мистецтво з І.Франком. Про поетесу особливо піклувався фольклорист Климентій Квітка, який пізніше став її чоловіком.

У 1899 році у Львові вийшла друга Лесина збірка "Думи і мрії", а у квітні 1902 року в Чернівцях — книга поезій "Відгуки". У співавторстві з Климентієм Квіткою поетеса видала збірку "Дитячі ігри, пісні й казки з Ковельщини, Луцьщини і Звягельщини на Волині".

Список використаної літератури:

1. Леся Українка очима сучасників. – К., 1993.
2. Літературна Україна. В 3-х томах. – К., 1988.